

Liutauras Degėsys

Kelionė

Lazdynai sužydėjo ant kalvos,
Žiedadulkes orai į dangų kelia,
Mums aukso dulkės byra ant galvos,
Ir mes visi išeiname į kelią!

Mes einame sušlapę nuo rasos,
Mes brendame per pievą ir upelį,
Mes visiškai nebijome tamsos,
Nors girdime, kaip laksto kvailos pelės.

Pasauli nenusakomos spalvos,
Pasauli mano, margas lyg pupelė,
Mums aukso dulkės byra ant galvos
Ir mes visi išeiname į kelią!

Nutūpsime lyg paukščiai ant šakos,
Dainuosim, šoksim kvepiančiam miškely,
Ir bėgsim, lėksim paukščiams iš paskos -
Keliautojų, triukšmautojų pulkelis.

Kaip gera pastovėti ant kalvos,
Kur vėjas mus visus į dangų kelia,
Mums aukso dulkės byra ant galvos,
Ir mes visi išeiname į kelią!